

Building Bandon Bridges:

A History of Bandon Town
within the Walls (1588-1689)

Вступ

Вступ

Де все це почалося...

Перші поселенці

Річард Бойл бере на себе відповідальність

Стіни Бендона

3 літери Бендона

Руйнування стін

Біллі Бойн

Світ пошуку слів

Часова шкала

Розмальовки

Джерела / додаткове читання та подяки

Бендон-це веселе та захоплююче місто, яке постійно змінюється та зростає. Сучасне місто, вулиці якого перегукуються з історіями з чудового минулого. До 1600 року на місці, де зараз стоїть

Бендон, не було міста. Спочатку місто було засноване як форпостна південному кордоні плантацій Мюнстер. Навколо міста були зведені стіни товщиною в шість футів, оскільки поселенці зазнавали постійних нападів з боку корінних ірландців. Сьогодні Бендон є частиною мережі ірландських міст-фортець. Сьогодні поки ще можна знайти деякі залишки, більша частина стін була зруйнована в 1689 році. Бендон рухався і змінювався в ногу з часом. До 19 століття місто стало провідним промисловим центром, спочатку як місто бавовняних фабрик, а потім як столиця віскі Ірландії, де знаходиться всесвітньо відомий завод Allman's.

Насьогодні Бендон - це жваве торгове місто і ворота в Західний Корк. Він відомий як місце толерантності, де проживає велика кількість представників всіх національностей. Але якщо минуле-це чужа країна, то прогулянка по цьому історичному місту нагадує нам про те, що якщо ми придивимося уважніше, то побачимо відбиток стін і можемопочути відлуння тих, хто пішов раніше.

Де все це почалося...

До появи плантацій Мюнстера ірландські вожді колись володіли всіма землями навколо річки Бендон. МакКарті володів південними землями. Їх резиденція, або головний замок, знаходилася в Кілбріттані. Територія О'Мехонів простягалася на захід. Їх резиденція розташовувалася в замку Махон, на тому ж місці, де сьогодні ми знаходимо замок Бернард. До 1600 року на місці, де зараз стоїть Бендон, не було міста. Це було спокійне місце, розташоване на землях Чінел-Мбеке (Кіналмікі). Назва Бендон походить від річки Бендон. Назва річки походить від терміна Bean Dea, що означає **"мудра жінка"** або **"богиня"**. Іншою давньою назвою цієї річки було Гласслін (Зелена річка або басейн).

Королева Єлизавета була королевою Англії з 1558 по 1603 рік. Вона хотіла взяти під твердий контроль Ірландію, бо боялася, що католицький король Іспанії Філіп (її головний ворог на той час) відправить свою армію в Ірландію і використає її як базу для нападу на Англію. У той час Мюнстером правив граф Десмонд, який спочатку був лояльним до королеви. Однак у 1580 р. спалахнуло повстання проти королеви Єлизавети. Багато місцевих сімейсподівалися отримати допомогу від Іспанії, щоб перемогти королеву Єлизавету. Граф Десмонд відмовився зупинити їх і агентикоролеви назвали його зрадником. Землі його маєтку були конфісковані та спалені, а орендарі вбиті. Його замки також були узяті.

Граф Десмонд був вистежений і вбитий в 1583 році. О'Мехони, які підтримували графа, були вигнані з території, якою вони володіли сотні років. Щоб змусити інших повстанців по всьому Мюнстеру здатися протягом цього часу, англійські війська під командуванням лорда Грея знищили землі повстанців. Це призвело до голоду в Мюнстері. Величезні території Мюнстера були захоплені англійською короною. З 1585 року почалася колонізація Мюнстера, і нові англійські поселенці отримали землю. Єлизавета I прагнула того, щоб в Мюнстері було якомога більше відданих їй людей. Вона пропонувала ферми площею до 12 000 акрів за ціною лише кілька пенсів за акр. Головною умовою було те, що той, хто купував землю, міг мати в якості орендарів тільки лояльних англійських протестантів. Більшість людей ігнорували це і здавали землю в оренду будь-кому, хто був в змозі платити орендну плату. Був тільки один землевласник, який дотримувався цього правила, людина на ім'я Фейн Бічер, він і заснував початкове поселення в Бендоні.

Перші поселенці

У вересні 1588 року Фейн Бічер отримав сеньйорію (химерний спосіб сказати, що йому було надано лордство або право власності) на землі в Кіналмікі, включаючи Стару резиденцію О'мехонів в замку Махон. Вкрай мало ймовірно, що його нога коли-небудь ступала в Ірландію, не кажучи вже про Бендон. Крім 12 000 акрів земель О'Мехонів в Кіналмікі (на північ від річки Бендон), Бічер також отримав додаткові 2000 акрів землі на південь від річки. У 1591 році Генрі Бічер, син Фейна і чоловік на ім'я Річард Скіпвіт відплив до Ірландії з групою колоністів. Вони висадилися в Кінсейлі і подорожували вздовж річкової стежки, поки не прибули до місця, яке згодом стало відомим як Міст Бендон. Будівля швидко виникла по обидва боки річки. Життя поселенців у перші кілька років існування міста було дуже важким. Вони жили в постійному страху перед нападом корінних ірландців, яких витіснили зі своїх земель. МакКарті і О'Мехони продовжували битися і розполохали більшу частину поселенців.

Більшість з них повернулися лише в 1603 році, коли сер Джордж Кер'ю (лорд-президент Мюнстера) поклав кінець ірландським війнам хитрістю і силою. Протягом наступних кількох років у Мюнстері було багато боїв. У 1601 році Кер'ю обдурих і ув'язнив Маолмуда, начальника О'Мехонів. Маолмуд був звільнений лише після битви при Кінсейлі, коли він уклав угоду про повернення 1200 акрів землі своєї родини. Ця угода поклала край його ворожості до англійців. У 1603 році капітан Вільям Ньюс отримав частину Сеньйорії Гренвіль на північному березі річки в нагороду за його службу Кер'ю в битві при Кінсейлі. Новини розглядали можливість побудувати конкуруюче місто за кілька миль на північ, де зараз знаходиться Село Ньючестаун, але зрозумів, що захищати два поселення одночасно було б занадто затратно. Натомість капітан Ньюс освоїв землі під назвою Койл Дарах у річці, які стали відомими як Садиба Кулфадда.

Саме з цих причин Генрі Бічер, Річард Скіпвіт та Вільям Ньюс згадуються як засновники міста Брідж Бендон у 1604 році. Міст був побудований для того, щоб з'єднати населені пункти по обидва боки річки Бендон. Міст був побудований на місці оригінального мосту, який був побудований О'Мехонами близько 1375 року (трохи на захід від нинішнього мосту, навпроти Брідж-стріт). Поселення, яке виросло навколо цього мосту, протягом багатьох років було відоме як Дройхед Мехон.

Працьовиті плантатори розчистили більшу частину лісу для виплавки заліза. По-перше, вони побудували Брідж-стріт, що прилягає до мосту О'Мехон, перейменувавши його на Бендон-Брідж. Навколо цієї найстарішої вулиці на південному березі річки з'явилося місто. Пристрасно вірячи в освіту, вони засновували школи і гільдії підмайстрів.

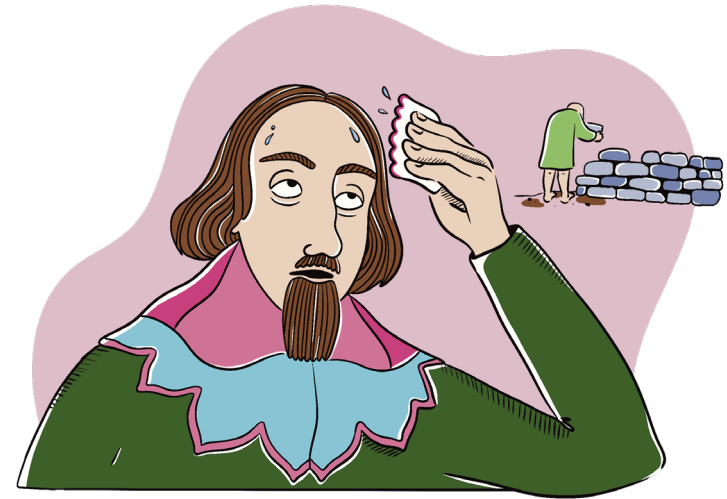
Річард Бойл бере на себе відповідальність

Будівлі були побудовані по обидва боки річки, і з часом ряд мостів з'єднав обидва поселення. Як і інші міста Корка на той час, місто в основному користувалося патронатом Річарда Бойла, 1-го графа Корка, хоча він і не був, як йому подобалося стверджувати, його засновником. Річард Бойл був першим графом Корком. Він придбав частку капітана Ньюса 20 Червня 1613 року. 2 травня 1619 року Генрі Бічер передав свою частину земель за дарчою грамотою (це був найбільш поширений спосіб передачі права власності, тобто продаж своєї землі). Угода включала передачу покупцеві частини майна, як частинку землі або гілку дерева, в якості символу всього майна.

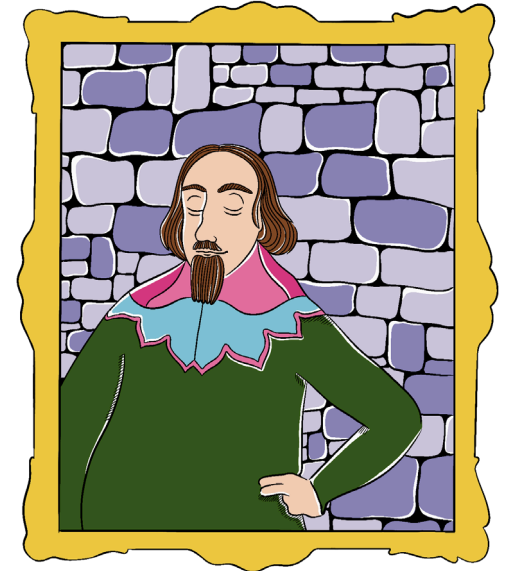

Потім Річард Бойл придбав ще одну ділянку, яка була передана серу Бернарду Гренвіллу. Лише тоді, коли Річард Бойл придбав власність Ньюса, назва "Бендон Брідж" увійшла в ужиток. Минали роки, і коротша форма, Бендон, стала використовуватися майже повсюдно. До 1613 року Бендону було надано право відправляти двох представників в парламент в Дубліні. Першими людьми Бендона, які обійняли цю посаду, були сер Річард Моррісон та Вільям Кроу. Капітан Річард Крофтс розпочав будівництво міської стіни 19 червня 1620 року. **Сер Річард Бойл заклав перший камінь.**

6

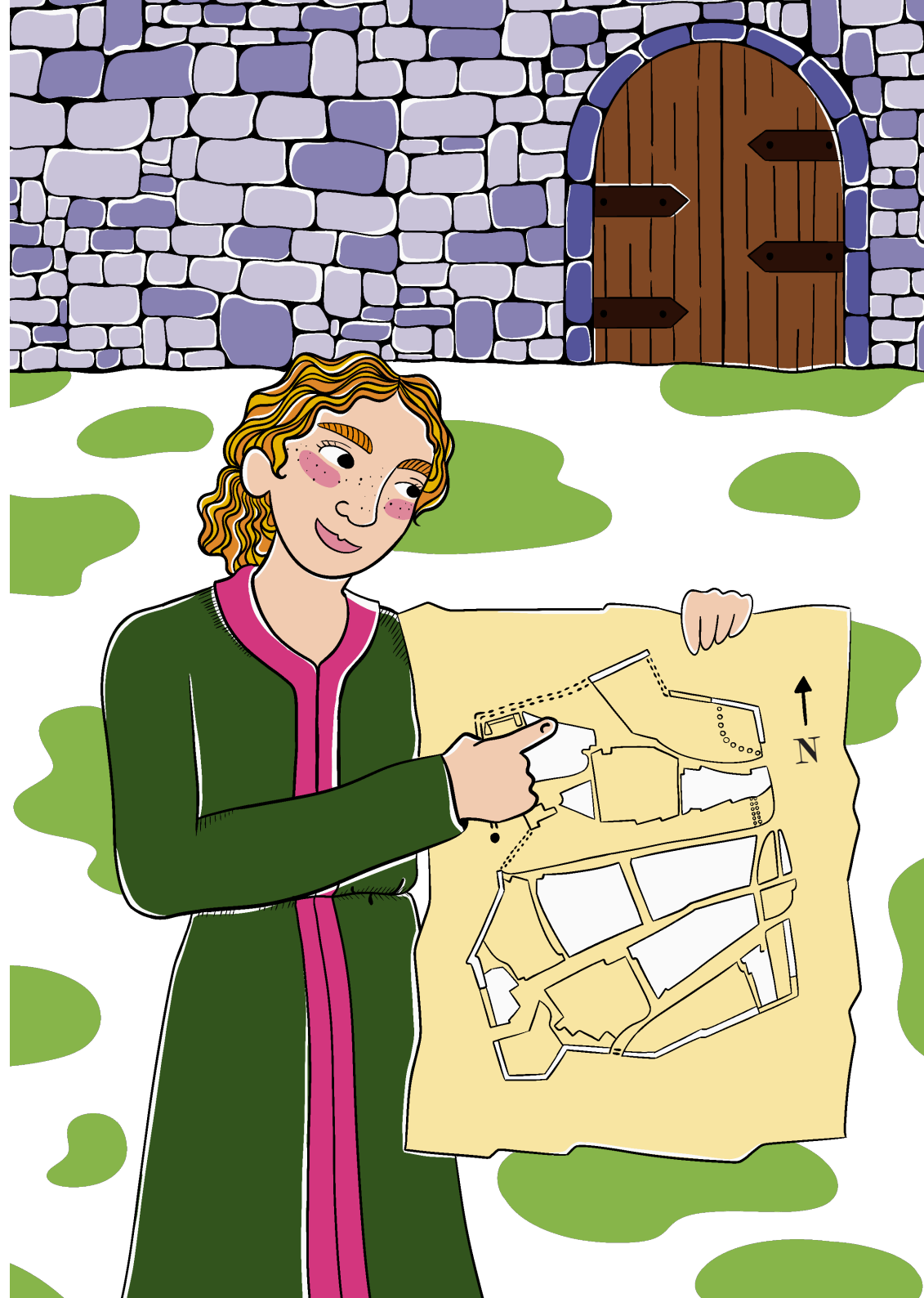
До 1625 року Річард Бойл був єдиним власником міста по обидва боки річки. Він переконав багато англійських сімей, особливо сімей з Сомерсета, переїхати жити в це місто. В основному це були Пуритани. Багато прізвищ, що з'явилися в списку відомих "Мейфлауерів" в 1620 році, були ідентичні іменам нових мешканців Бендона. У 1622 році тут налічувалося близько "250 будинків, всі дуже зручні і дуже красиві", в яких проживало понад 1000 чоловік. (Для порівняння, в Деррі населення становило 586 осіб у 1659 році). У 1625 році Річард Бойл похвалився: **"Моє місто Бендон-Брідж більше ніж Лондондеррі, мої стіни міцніші, товщі та вищі".** Протягом 100 років Бендон став найбільшим містом в Західному Корку.

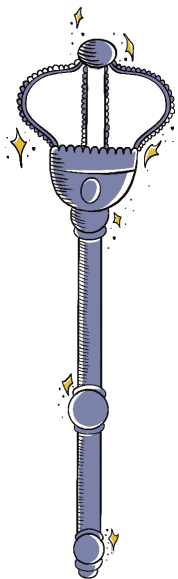
7

Стіни Бендона

Після завершення будівництва в 1625 році укріплення Бендона вважалися найкращими в Ірландії. На зведення стін пішло близько п'яти років, і вони займали площу в 27 акрів, в порівнянні зі стінами Деррі, які займали 30 акрів всередині стін. Стіни були в основному складені з товстого чорного сланцю, який видобували і ламали в Балліланглі, Туоміс-Глен і прилеглому парку. Більшість стін були товщиною в дев'ять футів і варіювалися у висоту від 30 до 50 футів. На них були встановлені гарматні знаряддя і уздовж стіни через рівні проміжки були побудовані шість круглих сторожових веж. Гирла річок були захищені залізними шлюзовими воротами і парканами, виготовленими з дерев'яних балок і стовпів. Вартові постійно перебували на чергуванні. Ворота були побудовані з арковим отвіром, здатним пропустити найвищий візок з вантажем. Вони були величними, з прекрасними архітектурними порталами та укріпленими ґратами. Міст був побудований з каменю і складався з шести арок. У нього не було парапетних стін, але він складався з дерев'яних перил з обох сторін, з пересічними перилами, з'єднаними зі стійками і увінчані перилами. Перила були прикрашені великою дерев'яною кулею в тому місці, де сходилися стійки. Усередині стін були зведені три замки, в кожному з яких було по 26 кімнат. Вежі та фланкери були облицьовані (тобто забезпечені) свинцем та оснащені боеприпасами (кінна артилерія).

Три літери “М” Бендона

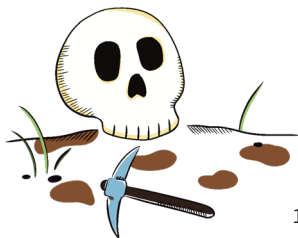

Булава

Булави використовувалися з давніх часів в якості церемоніальних пристосувань для відкриття парламентів, церков, університетів та міських рад. Можливо, ви здивуєтеся, дізнавшись, що у Бендона є своя булава. Виготовлена з срібла булава Бендон має загальну довжину 34 1/2 дюйма і важить 44 Унції. Це було зроблено 11 квітня 1700 року Робертом Гоблом. Булава Бендона була вкрадена з церкви Святого Петра в Бендоні в 1924 році, але пізніше була повернута в злегка пошкодженому стані. Булава в даний час знаходиться в Національному музеї Ірландії, незважаючи на неодноразові прохання повернути її місту.

Монетний двір

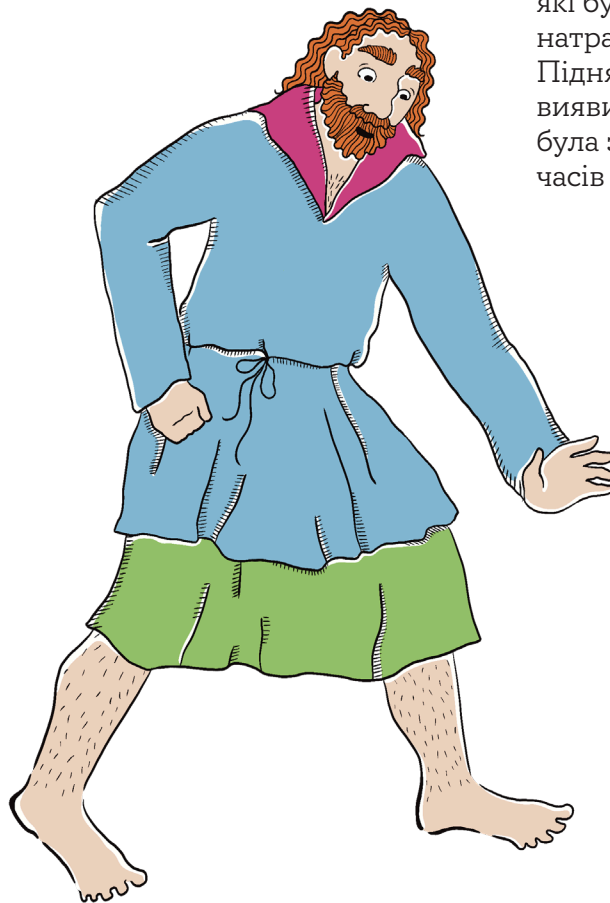
У 1646 р. уряд Ірландії так сильно потребував грошей, що заснував монетний двір у Дубліні та дозволив кільком обраним містам зробити те саме. Бендон був одним із міст, обраних для збирання ‘грошей першої необхідності’. Монети Бендона були розміром приблизно з фартинг і виготовлені з міді. На одній стороні вони розмістили зображення мосту Бендона та слова “корпорація” між лінійним колом і колом вишитим бісером. На іншій стороні були зображені три замки і напис “Бендон Герб 1646” між колами. Інша монета, виготовлена з бронзи і датується кромвелівським періодом, мала восьмикутну форму і мала літери “ББ” (міст Бендон) на одній стороні і зображення трьохзамків на іншій. Ви все ще можете побачити деякі з цих монет у Національному музеї Ірландії. **Одні відбитки цих монет можна побачити, прогулюючись по пішохідному мосту Бендон.**

10

Вбитий каменярь

Вбитий каменярь був людиною, яка давно наважилася перетнути лінію пікету. У 1620-х роках Річард Бойл, граф Корку, хотів побудувати стіну навколо Бендона. Він заплатив своїм каменярам 2 з половиною пенси за виконання цієї роботи. Їх не влаштувала ця сума, так як вони хотіли отримати 3 пенси. Коли Річард Бойл відмовився, каменяри оголосили страйк. Один з чоловіків побажав продовжити роботу і наважився перетнути лінію пікету.

Розгнівані цим, страйкуючі каменяри вирішили вбити цю людину. Вони перші підготували могилу під стінами. Коли сонце схилялося до заходу сонця наприкінці дня, вони підійшли до чоловіка ззаду і вдарили його киркою по потилиці, убивши на місці. Каменярі опустили тіло в могилу разом з його інструментами і киркою. Вони закидали яму кам'яною плитою, замазавши її розчином. З роками ця історія перетворилася на міф до 1830-х років коли група чоловіків, які будували літній будиночок, натрапила на плитняк. Піднявши кам'яну плиту, вони виявили останки тіла. Також була знайдена срібна монета часів правління Едуарда VI.

Руйнування стін

Повстання 1641 р. та завоювання Ірландії Кромвелем.

У жовтні 1641 р. корінні ірландці підняли повстання в графствах Деррі і Тайрон. Повстання швидко поширилося по всій Ірландії і вперше проявилось в Західному Корку, в Гландорі. Охоплені панікою поселенці по всьому регіону втекли до Бендона за захистом, оскільки це було єдине місто, оточене стіною на захід від Корку. До кінця першого року повстання повідомлялося, що тисяча з цих людей була похована за стінами церковного двору в результаті голоду і хвороб. До 1642 року всі вожді племені Вест-Корк були оголошені поза законом. Цивільна війна вибухнула і в Англії. Те, що послідувало в Ірландії, було періодом широко розповсюдженого міжконфесійного насильства, в результаті якого загинуло багато людей. По всій країні, тільки в тих районах, де зосереджені англійські поселенці (такі як Корк-Сіті, Югал, Кінсейл і Бендон) залишалися в руках поселенців. Війна і кровопролиття 1640-х років закінчилися жакхливим чином в 1649 році з приходом Кромвеля. У той час коли Корк був першим містом у Мюнстері, яке виступало за Кромвеля, саме городяни Бендона першими звільнили своє місто, силою взявши гарнізон для парламенту і Кромвеля. Виторгнення та перемога англійського парламенту під керівництвом Олівера Кромвеля мало катастрофічний вплив на Ірландію. Це призвело до загибелі щонайменше 400 000 чоловік з приблизно 1,5-мільйонного населення. Після війни великі ділянки землі були конфісковані і почалася друга колонізація Мюнстера. Кромвель не тільки конфіскував землі і відправив десятки тисяч людей у вигнання, а й відправив багато тисяч в рабство для обробки тютюну на плантаціях Вест-Індії, Вірджинії та інших колоній. Багато хто виїхав на рабських кораблях з Кінсейла. Нові Колоністи стікалися до Ірландії, щоб заповнити порожнечу, що утворилася і припускають, що їх кількість перевищувала 200,000.

Повстання в Бендоні. Король Джеймс прибуває до Західного

Корку після смерті Кромвеля, монархія була відновлена. Однак мир тривав недовго. У 1685 році Англія знову повстала проти королівського дому Стюартів під час правління Якова другого. Ірландці скористалися можливістю повстати на підтримку короля Якова. Англійські поселенці та протестантське населення були в жаху. Багато хто втік з країни в Новий Світ. У 1687 році Яків другий дарував Бендону нову хартію. Було призначено нову Раду

і розміщено гарнізон з королівських військ. Гарнізоном у місті Бендон командував капітан Даніель О'Ніл, який утримував місто за короля Джеймса, хоча і недовго. У вересні 1688 року невелика група хлопців-підмайстрів у Лондондеррі закрила міські ворота, щоб заборонити вступ до католицького полку під командуванням лорда Антріма.

У лютому 1689 року городяни Бендона почули, що Вільгельм Оранський був проголошений королем Англії, підняли повстання і повалили гарнізон Джеймса. В помсту місто було атаковане і взято бойовиками Джастіном Маккарті (лорд Маунткешел). Городяни здалися на умовах, які включали штраф (1000-1500 фунтів стерлінгів) та знесення стін.

Біллі Бойн

Багато хто з вас, можливо, чув, як з любов'ю називають улюбленого коня "Біллі Бой", але чи замислювалися ви коли-небудь, звідки і як з'явилося це ім'я? Все це сходить до берегів річки Бендон-понад 330 років тому. Якби ви могли повернутися назад у часі, то стали б свідками грандіозного видовища, яке бере свій початок в одній з найбільш кровопролитних битв, що відбулися на Ірландській землі, - битві при Бойні 1 липня 1690 року. Серед військ Вільгельма Оранського було багато бендонців і вони були завзятими бійцями. Ті, хто був на боці переможців, отримали свою здобич з поля бою, а щасливчики зібрали коней, які допомогли їм у довгому зворотньому шляху в Бендоні. Один солдат із Бендона вибрав чудового білого скакуна, який раніше належав офіцеру переможеної Ірландської армії і дав йому ім'я "Біллі Бойн".

Перше липня стало днем великого святкування в Бендоні, і раніше говорили: "Першого липня на небі не було ні хмарки!" Все місто було прикрашене, прапори і розтяжки, дубові гілки та лілії покривали будівлі. День починався з гарматної пальби і дзвону дзвонів. Після церковних служб всі люди збиралися на мосту. Тут вони розділялися на два табори. Ті, хто програє жеребкування, були на боці короля Джеймса і заволодівали річкою на стороні Баллімодана. Інша сторона займала позицію на іншому березі. Площа була довжиною стежки Грема Нортонна і майже усієї вулиці Уотергейт, це було справді вражаюче видовище, оскільки сотні людей стояли на протилежних берегах Бендона. Вони стояли, насміхаючись один з одного – і протягом багатьох років "Біллі Бойн" був зіркою шоу і його виводили вздовж рядів одягненим для бою. "Біллі" зазвичай з гордістю брав участь і виступав так, як ніби він був солдатом до мозку кісток. Зрештою його відправили на фронт, де його осідлав хтось, хто грав роль Шомбурга (одного з головних генералів Вільгельма Оранського, який загинув у битві при Бойні) і після того, як "генерал" звертався до своїх військ, вони як правило кидалися в річку. Приблизно на півдорозі лунав постріл, і Шомберг падав. Потім обидві сторони кидалися в річку. Зайве говорити, що результат був вирішений заздалегідь, і всього лише з декількома шишками і ударами, як тільки веселий відпочинок закінчувався, починалася вечірка і вечір був наповнений музикою і співом! Біллі не був забутий на урочистостях, він займав почесне місце і його відро було наповнене найкращим лікером. Біллі помер у 1708 році і був публічно похований на церковному кладовищі Баллімодана. Кажуть, що у багатьох мокрі очі стали ще вологіше, а сумне серце ще сумніше, коли камені і глина назавжди покрили неживу істоту колись веселого і життєрадісного старого бойнського агітатора Біллі Бойн. Звичай відзначати річницю Бойна бутафорським боем зберігався до 1809 року. Протягом багатьох наступних років "Біллі Бойн" було улюбленим ім'ям для домашньої тварини, і навіть зараз ви все ще можете у деяких місцях можна почути ім'я "Біллі Бой".

Світова хронологія

1584	Помирає Іван Грозний
1588	Іспанська армада
1592	вторгнення Японії в Корею
1598	Генріх IV французький проголошує Нантський едикт
1601	Битва при Кінсейлі
1602	і заснування Голландської Ост-Індської компанії
1603	Грейс О'меллі та Єлизавета перша вмирають
1607	Втеча графів
1607	Джеймстаун, штат Вірджинія стає англійською колонією
1628	Вільям Харві вивчає кровообіг людини

1631	виверження вулкана Везувій
1633	правлячий імператор Моголів в Індії починає будувати Тадж-Махал, архітектурне диво світу.
1633	Галілея судили за ересь
1636	Акт про усамітнення в Японії
1644	початок правління династії Цин
1652	Голландія (Netherlands) засновує колонію на мисі Доброї Надії, Південна Африка.
1682	Петро Великий стає царем
1683	османи зазнали поразки у битві при Відні
1689	після "славної революції" 1688 року англійський парламент приймає Декларацію прав.

Розмальовки

Річард Бойл бере на себе відповідальність

Топографічна інформація. У Патріка О'фланагана,
Атлас історичних міст Ірландії, No 3, Бендон,
Королівська Ірландська академія, Дублін, 1988,
текст, С. 1-16

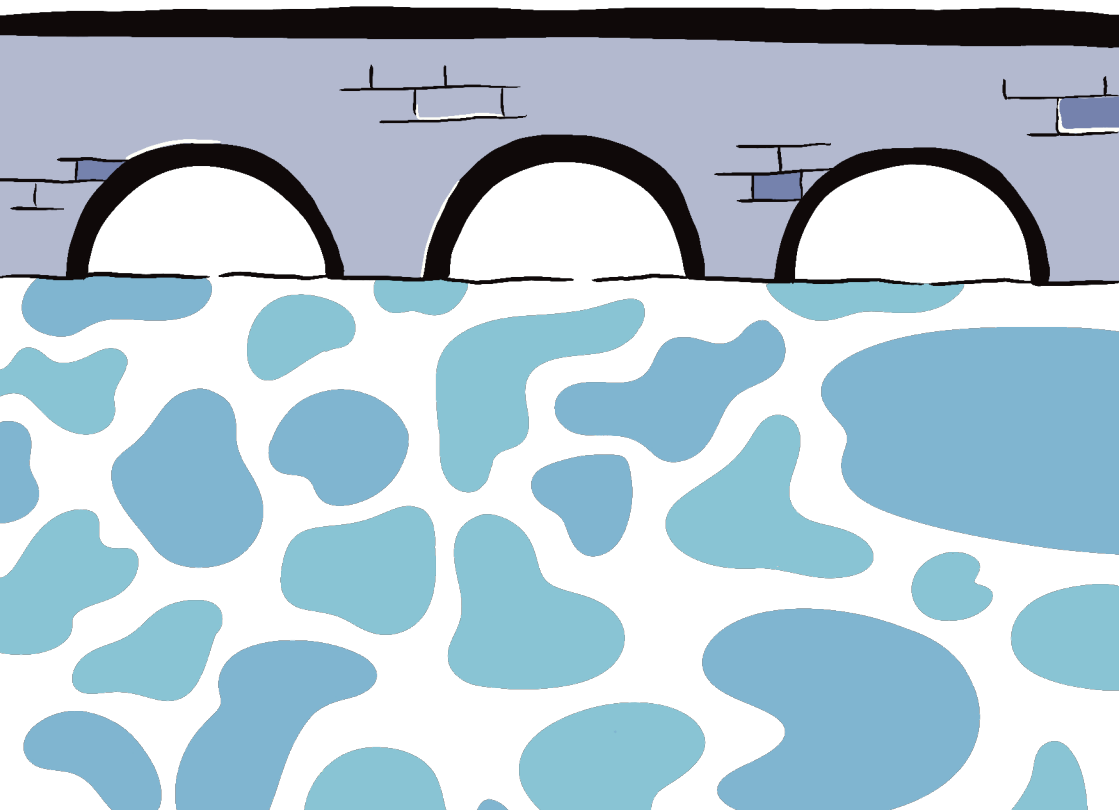
Бендон: 400 років історії, Педді Конноллі (2004)

“Історія Бендона” Джорджа Беннета (1869)

Історичні журнали Бендона:
Cumann Seanchais na Banndan

<https://www.duchas.ie/>

Міський комітет Бендона, Ліам Мерфі, Донал
О'Салліван, Річард О'Реган, Школа Св.
Патріка Енн-Марі Келлі, Національна школа
Тимоліга

This project is supported by the Heritage Council
under the County Heritage Plan Funding 2022.

Comhpháirtíocht Forbairt Lárthaí Chorcaí
West Cork Development Partnership

EUROPEAN UNION
Investing in your future
European Social Fund

Riadas na hÉireann
Government of Ireland

An Chomhairle Oidhreachta
The Heritage Council

Comhairle Contae Chorcaí
Cork County Council

Written by Maria Walsh

Designed by Sadbh Ní Fhlaitheartaigh

